

A Győri Ítéltábla a Budapesti 384. sz. Ügyvédi Iroda által képviselt **I.r., II.r. és III.r.felpereseknek** a dr. Vass Gellért ügyvéd ltal képviselt **alperes** ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Győri Törvényszék 2015. február 11. napján kelt P.20.444/2013/43. számú ítélete ellen a jogtanácsos által képviselt alperesi beavatkozó által 44. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a törvényszék ítéletének megfellebbeezett rendelkezését megváltoztatja, és mellőzi az alperesi beavatkozónak a felperessel szembeni perköltség megfizetésében történő az alperessel egyetemleges marasztalását.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A Győri Törvényszék a fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. felperesnek 6.000.000,- (hatmillió) Ft, a II.r. felperesnek 2.000.000,- (kétmillió) Ft, a III.r. felperesnek 800.000,- (nyolcszázezer) Ft nemvagyoni kártérítést és ezen összegek után 2005. március 28. napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű évi késedelmi kamatot, 2013. július 01. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű évi késedelmi kamatot.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. felperesnek jövedelempótló járadék címén 13.956.837,- (tizenhárommillió-kilencszázötvenhatezer-nyolcszázharminchét) Ft-ot, ezen összeg után középarányosan 2012. november 01. napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű évi késedelmi kamatot, 2013. július 01. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű évi késedelmi kamatot, illetőleg 2015. március 01. napjától minden hónap 10. napjáig esedékesen havi 258.113,- (kétszázötvennyolcezer-száztizenhárom) Ft-ot.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-II.r. felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak

- közlekedési többletköltség címén 576.000,- (ötszázhetvenhatezer) Ft-ot, ezen összeg után középarányosan 2010. április 01. napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű évi késedelmi kamatot, 2013. július 01. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű évi késedelmi kamatot, illetőleg 2015. március 01. napjától minden hónap 10. napjáig esedékesen havi 5.000,- (ötezer) Ft-ot,
- gyógyszer többletköltség címén 586.230,- (ötszáznyolcvanhatezer-kétszázharminc) Ft-ot, ezen összeg után középarányosan 2010. január 01. napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű évi késedelmi kamatot, 2013. július 01. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű évi késedelmi kamatot, illetőleg 2015. március 01. napjától minden hónap 10. napjáig esedékesen havi 2.761,- (kétezer-hétszázhatvanegy) Ft-ot,
- rezsi többletköltség címén 570.240,- (ötszázhetvenezer-kétszáznegyven) Ft-ot, ezen összeg után középarányosan 2010. január 01. napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű évi késedelmi kamatot, 2013. július 01. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű évi késedelmi kamatot, illetőleg 2015. március 01. napjától minden hónap 10. napjáig esedékesen havi 4.800,- (négyezer-nyolcszáz) Ft-ot,
- háztartási kisegítés többletköltség címén 80.000,- (nyolcvanezer) Ft-ot, ezen összeg után középarányosan 2010. január 01. napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű évi késedelmi kamatot, 2013. július 01. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű évi késedelmi kamatot.

Ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasította.

Kötelezte az alperest és az alperesi beavatkozót, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az I.r. felperesnek 508.000,- (ötszáznyolcezer) Ft részperkötséget.

Kimondta, hogy ezt meghaladóan a felek maguk viselik a perrel felmerült költségeiket.

Kötelezte az I.r. felperest, hogy az adóhatóság külön felhívására, az abban megjelölt módon fizessen meg az állam javára 135.960,- (százharmincötezer-kilencszázhatvan) Ft feljegyzett eljárási illetéket.

Kötelezte az I-II.r. felpereseket, hogy az adóhatóság külön felhívására, az abban megjelölt módon egyetemlegesen fizessenek meg az állam javára 44.073,- (negyvennégyezer-hetvenhárom) Ft feljegyzett eljárási illetéket.

Kötelezte a II.r. felperest, hogy az adóhatóság külön felhívására, az abban megjelölt módon fizessen meg az állam javára 120.000,- (százhuszezer) Ft feljegyzett eljárási illetéket.

Kötelezte a III.r. felperest, hogy az adóhatóság külön felhívására, az abban megjelölt módon fizessen meg az állam javára 42.300,- (negyvenkétezer-háromszáz) Ft feljegyzett eljárási illetéket.

Kötelezte az alperest, hogy a Győri Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívására fizessen meg az állam javára 657.126,- (hatszázötvenhétezer-százhuszonhat) Ft állam által előlegezett költséget.

Megállapította, hogy 155.126,- (százötvenötezer-százhuszonhat) Ft állam által előlegezett költség, 720.567,- (hétszázhuszezer-ötszázhatvanhét) Ft feljegyzett eljárási illeték, illetőleg 96.000,- (kilencvenhatezer) Ft feljegyzett fellebbezési illeték az állam terhén marad.

A törvényszék - a rendelkező részben foglaltak szerint - az alperest kártérítés megfizetésére kötelezte a felperesek javára az I.r. felperes 2005. március 28. napján bekövetkezett infarktusával kapcsolatos maradandó egészségkárosodásából eredő vagyoni és nemvagyoni hátrányok kompenzálására.

Utalt arra, hogy az alperes kártérítési felelősségét jogerős közbenső ítélet állapította meg, így az eljárás további részében a felperesek vagyoni és nemvagyoni kárigénye összecszerúségének megalapozottsága tekintetében folytatta le a bizonyítást.

Rögzítette, hogy az I.r. felperes ellátása idején az alperes az alperesi beavatkozónál rendelkezett felelősségbiztosítási szerződéssel.

A nemvagyoni és az egyes vagyoni kárigények összecszerűsége körében kifejtett álláspontját részletesen indokolta.

A perköltség viseléséről a törvényszék a Pp. 81.§ (1) bekezdése, a 83.§ (1) bekezdése, és kizárólag az I.r. felperes vonatkozásában a Pp. 81.§ (2) bekezdése szerint határozott

Az I.r. felperes részére a Pp. 81.§ (2) bekezdése alapján a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja és a 4/A.§-a szerint járó ügyvédi munkadíj, mint részperköltség összegének meghatározásánál kifejtette, hogy az I.r. felperes részére járó perköltség összegéből kivonta az alperes és az alperesi beavatkozó javára járó, a költségpótló járadékok tekintetében beálló pernyertesség után számított perköltség összegét.

Kifejtette, hogy az I.r. felperes részére járó fenti részperköltség megfizetésére az alperest és az alperesi beavatkozót a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján kötelezte egyetemlegesen.

Az ítélettel szemben az alperesi beavatkozó terjesztett elő fellebbezést, amelyben, az alperessel egyetemleges, az I.r. felperessel szembeni 508.000.- Ft részperköltségben marasztalását sérelmezte.

Kérte, hogy az ítéletábra - a törvényszék ítéletét részben megváltoztatva - mellőzze az alperesi beavatkozót részperköltség megfizetésére kötelező rendelkezést.

Arra hivatkozott, hogy a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján az alperesi beavatkozó az I.r. felperes javára perköltség megfizetésére nem kötelezhető.

A felhívott rendelkezés csak akkor teszi lehetővé a beavatkozó és az általa támogatott, pervesztes fél egyetemleges marasztalását, ha a perben hozott ítélet jogereje a beavatkozónak az ellenféllel szemben fennálló jogviszonyára is kiterjed.

Az I.r. felperes és az alperes közötti kártérítési jogviszonyban hozott elsőfokú ítélet azonban köztük jogviszonyt nem hozott létre, ilyen jogviszony az alperesi beavatkozó, mint felelősségbiztosító és az I.r. felperes, mint károsult között, éppen a felelősségbiztosítás jellegéből adódóan nem állt fenn. Az alperesi oldalon beavatkozó biztosítótársaság a biztosítási szerződés alapján köteles az alperesnek térítést nyújtani, ez azonban nem érinti a peres felek jogviszonyát.

Ebből következően az ítélet jogereje sem terjed ki az alperesi beavatkozóra.

Álláspontja alátámasztására hivatkozott a BH2002.154. számú eseti döntésre, valamint a Szegedi Ítéletábra, és a Veszprémi Törvényszék ítéletére.

A felperesek a fellebbezésre tett észrevételükben akként nyilatkoztak, hogy egyetértenek az alperesi beavatkozó jogi álláspontjával.

Az alperes a fellebbezésre észrevételt nem tett.

A fellebbezés megalapozott.

Az alperesi beavatkozó helytállóan hivatkozott arra, hogy a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján az általa támogatott fél pervesztessége esetén az ellenfélnek a beavatkozással felmerült összes költségében őt az általa támogatott féllel egyetemlegesen csak akkor lehet marasztalni, ha a perben hozott ítélet jogereje az ellenféllel szemben fennálló jogviszonyára is kiterjed.

Az alperes és az alperesi beavatkozó jogviszonyára irányadó Ptk. 559.§-a szerint a felelősségbiztosítási szerződés alapján a biztosított követelheti, hogy a biztosító a szerződésben megállapított mértékben mentesítse őt olyan kár megtérítése alól, amelyért jogszabály szerint felelős. A (2) bekezdés kimondja, hogy a károsult igényét közvetlenül a biztosító ellen nem érvényesítheti.

A fentiek alapján helytálló volt az alperesi beavatkozó azon hivatkozása, mely szerint a felperesek igényüket közvetlenül az alperesi beavatkozóval szemben nem érvényesíthetik, tehát ilyen jogviszony köztük nem jön létre, ennek hiányában pedig a perköltségfizetésre vonatkozó egyetemleges és az összes költségre vonatkozó kötelezettséget megállapítani nem lehet. (Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.734/2013/3.)

A Pp. 83.§ (1) bekezdés második mondatának első fordulata alapján a beavatkozót csupán az ellenfélnek a beavatkozással felmerült költségtöbbletében lehet marasztalni, a felperesek azonban a költségviselésre vonatkozó ítéleti rendelkezéseket nem vitatták, ezért ez a kérdés a másodfokú eljárás során nem volt vizsgálható.

A fentiekre tekintettel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és az alperesi beavatkozónak az alperessel egyetemleges, az I.r. felperes javára perköltségben marasztaló rendelkezést mellőzte.

Az alperesi beavatkozó fellebbezése eredményre vezetett, ezért a Pp.78.§. (1) bekezdése alapján az I.r. felperest terhelő, feljegyzett 40.600,- Ft összegű fellebbezési illeték - az I.r. felperes teljes személyes költségmentessége folytán - a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdése és a 14.§-a alapján az állam terhén marad.

Győr, 2015. évi szeptember hó 17. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk.
bíró

Kiadmány hitelélül:

Kiadó